

Γέροντας Παΐσιος: Η υπερήφανεα γελοιοποιεί τον

[ις / Άγιοι - Πατέρες - Γέροντες / Ορθόδοξη](#)

-Γέροντα, τί είναι αυτό που μας κάνει

να... θέλουμε να γίνη γνωστό στους άλλους ό,τι καλό κάνουμε, ενώ έχει τόση γλυκύτητα, τόση απαλάδα, το να ζη και να εργάζεται κανείς στην αφάνεια;

-Το πιο σπουδαίο είναι ότι, όταν ο άνθρωπος έχη εσωτερικότητα και προσπαθή να μη γίνεται γνωστό το καλό που κάνει, είναι αισθητό στους άλλους όλοι τον ευλαβούνται και τον αγαπούν, χωρίς ο ίδιος να το καταλαβαίνει.

Πόσο συμπαθής είναι ο ταπεινός άνθρωπος και πόσο αποκρουστικός ο υπερήφανος!

Τον υπερήφανο κανείς δεν τον αγαπάει, ακόμη και ο Θεός τον αποστρέφεται. Βλέπεις, και τα μικρά παιδιά, αν δουν κανένα παιδί λίγο υπερήφανο, το

κοροϊδεύουν, ενώ ένα παιδί σιωπηλό, συνετό, πόσο το εκτιμούν!

Ή, αν δουν κανέναν να περπατάη καμαρωτός-καμαρωτός, τον παίρνουν μυρωδιά και τον κοροϊδεύουν. Θυμάμαι κάποιον στην Κόνιτσα που, ενώ πέθαινε από την πείνα, φορούσε κάθε μέρα κοστούμι, γραβάτα και ρεπούμπλικο και έβγαине στην πλατεία καμαρωτός. Τα παιδάκια, μόλις τον έβλεπαν, πήγαιναν από πίσω του και παρίσταναν πώς περπατούσε. Μικρούτσικα παιδάκια τώρα! Πόσο μάλλον οι μεγάλοι καταλαβαίνουν τον υπερήφανο άνθρωπο! Μη βλέπης που δεν μιλούν, για να μην τον εκθέσουν από μέσα τους όμως αηδιάζουν.

Όποιος θέλει να προβάλλη τον εαυτό του, τελικά γελοιοποιείται. Θυμάμαι, όταν ήμουν στο Σινά, είχε έρθει ένας παπάς που τον έλεγαν Σάββα. Ήταν λίγο κενόδοξος, είχε και μεγάλη ιδέα για τον εαυτό του. Μια μέρα οι Βεδουίνοι ανέβαζαν στο μοναστήρι ένα βαρύ πράγμα με το βίντσι και, καθώς το σήκωναν, φώναζαν, για να συγχρονισθούν, «σάουα-σάουα», δηλαδή «όλοι μαζί». Τους άκουσε ο παπα-Σάββας κι έτρεξε αμέσως έξω. «Βρε, ακόμη δεν ήρθα, λέει, και «Σάββα» φωνάζουν! Και εδώ όλοι με έμαθαν!». Νόμιζε ότι οι Βεδουίνοι φώναζαν «Σάββα, Σάββα»! Μόλις το άκουσα, με έπιασαν τα γέλια! Είναι να μη γελάσης; Όπως δουλεύει το μυαλό του ανθρώπου, έτσι τα ερμηνεύει όλα ...; Άμα ο άνθρωπος είναι λίγο φαντασμένος, όλα φαντασμένα τα ερμηνεύει.

-Γέροντα, από υπερηφάνεια το κάνει;

-Είναι αιχμάλωτος στην κενοδοξία, τον κλέβει και η φαντασία και φθάνει μετά ...; Μου έλεγε ένας μοναχός πως, όταν ήταν λαϊκός, είχε δώσει σε κάποιον ένα επίσημο επανωφόρι. Μια μέρα που βρέθηκαν μαζί σε μια συντροφιά, εκείνος το φορούσε, οπότε κάποια στιγμή λέει: «Αυτό το παλτό ξέρετε από πού το έχω; Από το Παρίσι! Αν ξέρατε και πόσο το αγόρασα!». Και να είναι εκεί μπροστά και ο άλλος που του έδωσε το επανωφόρι ευλογία!

-Καλά, Γέροντα, ανόητος ήταν;

-Μα πιο ανόητος από τον υπερήφανο υπάρχει; Τελικά η υπερηφάνεια γελοιοποιεί τον άνθρωπο.

Πηγή: agioritikovima.gr